

I. Henri Michaux: Prince de la nuit, 1937.
Centre Georges Pompidou.
Christina Viragh szövegéhez.

Egy fiatalember egyszer megkérdezett, hogyan lesz valaki író. Azt feleltem, valószínűleg úgy, hogy gondol valamit, azt leírja egy papírra, de nem elégedett vele, elkezd javítani, formálgatni és egyszerre azon kapja magát, hogy íróvá lett. Nem tudom – vagy nagyon is jól tudom –, hogy miért jelent meg egyszerre Nádas Péter előttem. A szorgalom, a szigor, a bujkálás, s aztán a kilépés a rejtekhelyről, felmutatva a talált, majd évtizedeken át megmunkált kincset.

Isten éltesen Nádas Péter!

Kertész Imre

II. Kertész Imre levele Nádas Péternek.

III. Kertész Imre, Esterházy Péter és Nádas Péter 2012. június 4-én,
Kertész Imre berlini lakásában. Kertész Magda felvétele.

V. Hajós Gabriella: Összeáll (1934, 1942, 1943, 1960, 1977).
 Fotómontázs, vegyes technika, 2012.

VII. Hajós Gabriella: Csupa élet/árnyéknak szélharanggal árnyék százszorszóppel.
Fotó, 2012.

VIII/1. Ilma Rakusa Berlinben, 2012 júniusában, az International Literaturpreis zsűritagjaként. Szepesi Dávid felvétele.

VIII/2. Christina Viragh, a Párhuzamos történetek fordítója, a Berlin Brücke díjátadóját követő fogadáson, Berlin, Altes Museum, 2012. június 5. Szepesi Dávid felvétele.